

Nr.
van het arrest

Nr. ⁹ 2005/5256
van het repertorium

Nr. 344 P 2003
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12^{de} kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

landbouwer,
geboren te
wonende te

op

beklaagde

vertegenwoordigd door Mr.
bij de balie van

, advocaat

Beklaagd van:

I. Te _____ op hierna vermelde data

Bij inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, de feiten sedert 25.03.1997 strafbaar gesteld hij de artikelen 42, 66, 68 en 72 van het Decreet betreffende de Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd, en/of die tot de werken opdracht hebben gegeven,

op het onroerend goed gelegen te _____,

gekadastreerd als

met een respectievelijke oppervlakte van 75a33ca en 2a65ca
eigendom van verdachte

de hiernavermelde werken in art. 44 omschreven in casu:

een kalverenstal met daaraan een opslagplaats en een garage in betonsteen en daken in golfplaten en een opslagplaats voor kuilvoer,

tussen 7 december 1995 en datum der onderhavige dagvaarding te hebben instand gehouden.

De ondergetekende Procureur des Konings bevestigt dat de naam, voornamen, plaats en datum van geboorte van hogervermelde eigenaars gelijkvormig zijn met de Registers van de Burgerlijke Stand - Registers van de Bevolking

II. Te _____ tussen 7 december 1995 en datum der onderhavige dagvaarding:

Bij inbreuk op artikel 4§1, strafbaar gesteld bij artikel 39§1, 1°, §2 en §3 van het Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 5§1 en bijlage 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning, zonder voorafgaande en

schriftelijk vergunning van de bevoegde overheid een vergunningsplichtige inrichting, die het voorwerp uitmaakt van bijlage 1 van voornoemd Besluit, te hebben geëxploiteerd of veranderd, in casu:

- stal voor 64 gespeende dieren (rubriek 9.5.c.1 van bijlage 1 van Vlarem I)
- opslagplaats voor vloeistoffen met een ontvlammingspunt tussen 55° en 100° (rubriek 17.3.6.1.b van bijlage 1 van Vlarem I)
- opslag van 60 m³ dierlijke mest (rubriek 28.2.c.1 van bijlage 1 van Vlarem I)
- opslagplaats van 660 m³ losse granen en groenvoeders met uitsluitel van niet-gemalen bieten (rubriek 45.14.3 van bijlage 1 van Vlarem I)

De dagvaarding, die plaatsvervanger van mr. gerechts-deurwaarder te op 26 maart 1999 had betekend, werd op zijn verzoek op 30 maart 1999 overgeschreven in het hypotheekkantoor te onder nummer in (kosten: 1.551 BEF, getekend: hypotheekbewaarder).

het onroerend goed toebehorend aan
ingevolge aankoop notaris 3.4.1981

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 10 februari 2003 door het Openbaar Ministerie tegen alle schikkingen op strafgebied

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 31 januari 2003 door de correctionele rechtbank van Tongeren, 14^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

In aansluiting aan het tussenvonniss van 24 november 2000.

Verklaart de naar tijdsduur (tussen 7 december 1995 en 23 maart 1999) verduidelijkte tenlastelegging integraal bewezen, te weten wanbedrijf onder I (instandhouding van zonder bouwvergunning opgerichte bouwwerken) en het wanbedrijf onder II (exploitatie zonder milieuvergunning).

Veroordeelt beklaagde hiervoor tot
een enkele geldboete van euro 250/40,3399,
verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht op
1.239,46 (duizend tweehonderd negenendertig euro
en zesenvierde cent) of een vervangende
gevangenisstraf van 20 dagen.

Gelast het volledig uitstel van deze straf
gedurende een proeftermijn van een jaar.

Verplicht hem bij wijze van bijdrage tot de
financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan
de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden tot
betaling van euro 10 (tien euro), verhoogd met 40
opdecimen (x 5) en gebracht op euro 50 (vijftig
euro).

Verklaart de herstellvordering ontvankelijk maar
ongegrond.

Veroordeelt tenslotte beklaagde tot de kosten van
de strafvordering, in het totaal begroot op euro
2.489,87 verhoogd met de forfaitaire
kostenvergoeding van euro 25,00.

Hierin zijn de kosten nog niet begrepen van de
inschrijving van dit vonnis op de kant van de
overschrijving van de titel van verkrijging. Deze
kosten zijn eveneens kosten van de strafvordering
ten laste van beklaagde.

Zegt dat van zodra dit vonnis kracht van gewijsde
heeft bekomen, de griffier een uittreksel uit dit
vonnis dat de naam, de voornamen, het beroep en de
woonplaats van beklaagde bevat, het beschikkend
gedeelte van dit vonnis, alsook de vermelding van
de rechtbank waardoor het vonnis is geweest, ter
hand zal stellen van de hypotheekbewaarder.

Hiertoe bevestigt de griffier die dit vonnis
ondertekent dat de identiteit van beklaagde
overeenstemt met het uittreksel uit de akten van
de burgerlijke stand en uit het
bevolkingsregister.

* * *

Gehoord het verslag gedaan door de Heer
Voorzitter;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn
vorderingen;

Gehoord beklaagde in zijn middelen van verdediging
ontwikkeld door Mr. advocaat bij de
balie van

Gelet op de neergelegde conclusie en stukken;

Overwegende dat het hoger beroep, regelmatig naar
vorm en termijn, ontvankelijk is;

1. Op strafgebied

Overwegende dat conform de vordering van het
Openbaar Ministerie, de feiten dienen
geactualiseerd en de datum dient gepreciseerd te
worden als volgt:

"van 7 december 1995 tot 23 maart 1999 te hebben
in stand gehouden" in plaats van "tussen 7
december 1995 en datum der onderhavige dagvaarding
te hebben in stand gehouden"

" ... de feiten thans strafbaar gesteld zijnde
overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150,
151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei
1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke
ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het
decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36,
38, 64 van het decreet van 26 april 2000,
artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli
2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart
2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart
2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet
van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het
decreet van 21 november 2003 ..."

de feiten op zich hierdoor niet gewijzigd zijnde;

Dat beklaagde in kennis werd gesteld van deze
actualisering en precisering en hij desbetreffend
zijn middelen van verdediging heeft kunnen
voordragen;

Overwegende dat na nieuw onderzoek ter
terechtzing door het Hof, en door de stukken
van het dossier, de schuld van de beklaagde aan de
feiten hem ten laste gelegd en zoals hiervoor

geactualiseerd en gepreciseerd bewezen gebleven is;

Overwegende dat de kwestieuze bouwinbreuken gepleegd werden in een ruimtelijk kwetsbaar gebied nl. in landschappelijk waardevol agrarisch gebied;

Overwegende dat de eerste rechter terecht oordeelde dat een betonnen voerderkuil een vaste inrichting is en de oprichting ervan aldus vergunningsplichtig is; dat het betonneren van deze voerderkuil al dan niet het reliëf wijzigt of al dan niet hygiënisch verantwoord is, geen afbreuk doet aan het feit dat het bouwen van dergelijke constructie vergunningsplichtig is;

Overwegende dat de eerste rechter terecht heeft gesteld dat het restaureren van de stal en garage waarbij de buitenmuren zijn blijven bestaan en het dak is afgebroken en heropgebouwd geen instandhoudingswerken betreffen maar werken die vergunningsplichtig zijn;

Overwegende dat beklaagde erkent dat de open opbergloods volledig is afgebroken en heropgebouwd zodat er geen sprake is van instandhoudingswerken maar dat dit werken zijn waarvoor een vergunning is vereist;

Overwegende dat beklaagde zich ten onrechte beroept op de rechtvaardigingsgrond van dwaling; dat het Hof de dwaling niet aanvaardt weliswaar op grond van een ander motief dan door de eerste rechter is gehanteerd; dat beklaagde zich niet in de absolute onmogelijkheid bevond om het bestaan van een wettelijk voorschrift te kennen; dat immers beklaagde weet dat hij aan de grensstreek woont en derhalve voorafgaandelijk aan de uitvoering van de werken de nodige inlichtingen had moeten inwinnen, zelfs indien nodig een landmeter had dienen te beopdrachten, teneinde te onderzoeken welk gedeelte van zijn eigendom in België dan wel in Nederland ligt en in welk gebied deze gronden liggen (natuurgebied, agrarisch of woongebied ...); dat het door beklaagde voorhouden dat hij de landgrens niet wist te situeren, derhalve geen onoverwinnelijke dwaling uitmaakt in zijne hoofde; dat het feit dat de verbalisanten de landgrens ook niet wisten te situeren evenmin in hoofde van beklaagde als onoverwinnelijke dwaling geldt;

Overwegende dat de eerste rechter terecht heeft vastgesteld dat de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen I en II de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde

misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste;

Overwegende dat rekening houdend met deze elementen, de persoon van beklaagde en zijn blanco strafregister, de omstandigheden en ernst van de feiten, de door de eerste rechter opgelegde geldboete gepast is;

Overwegende dat nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden de bestraffing met uitstel wordt verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken;

2. De herstellvordering

Overwegende dat nu de feiten bewezen gebleven zijn dient ingegaan op de herstellvordering desbetreffend van de stedenbouwkundig inspecteur zoals uitvoerig gemotiveerd in diens vordering tot herstel d.d. 13.01.97 (stuk 71);

Overwegende dat de eerste rechter ten onrechte besloot dat het redelijkheidsbeginsel geschonden is doordat de herstellvordering in wanverhouding staat tot het nadeel dat de ruimtelijke heropbouw van de stal en de aanleg van de voederkuil midden in landbouwgebied ligt; dat vooreerst deze wederrechtelijk gebouwde constructies zich bevinden in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat het irrelevant is dat op de plaats waar de wederrechtelijke gebouwen zijn opgericht en in stand worden gehouden, reeds gelijkaardige gebouwen stonden die volledig vervallen waren; dat immers de wetgever beoogt dat in kwetsbare gebieden deze gebouwen na verloop van tijd verdwijnen; dat derhalve deze herstellvordering zowel intern als extern wettig is en, binnen de beperking van de vervolgde feiten, op gepaste, aangepaste doch noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door de beklaagde gepleegde misdrijven; dat zij steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is; dat het niet de rechter is die de aard van de herstelmaatregel bepaalt (maar wel de bevoegde overheid) noch heeft deze te oordelen over de opportuniteit ervan;

Dat het herstel in de oorspronkelijke staat slechts kan inhouden de integrale afbraak van de wederrechtelijke constructies gelegen op Belgisch grondgebied:

- een kalverenstal met daaraan een opslagplaats en een garage
- een open loods met daaraan een werkplaats
- een open opslagplaats voor kuilvoer;

Overwegende dat de termijn voor het herstel dient te worden bepaald op 2 jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest om de beklaagde de nodige tijd te verschaffen om zich aan de hem bij dit arrest opgelegde verplichtingen te conformeren;

Overwegende dat het gepast is om een dwangsom op te leggen waarvan het bedrag dient bepaald op 375 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door beklaagde wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal verbeuren vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend;

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met eenparigheid van stemmen,

Gelet op de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli

- 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart
 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart
 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het
 decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en
 48 decreet van 21 november 2003
- 2, 3, 4, 39 van het decreet van 28 juni 1985
 - 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve van
6 februari 1991
 - rubrieken 9.5.c.1, 17.3.6.1.b, 28.2.c.1,
45.14.3 bijlage 1 van het besluit van de
Vlaamse Executieve van 6 februari 1991
 - 1 van de wet van 5 maart 1952
 - 1.2° van de wet van 24 december 1993
 - 36 van de wet van 7 februari 2003
 - 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
 - 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
 - 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
 - 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
 - 58 van het K.B. van 18 december 1986
 - 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
 - 91 van het K.B. van 28 december 1950, gewijzigd
door artikel 1 van het K.B. van 11 december
2001
 - 1385bis gerechtelijk wetboek

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk;

Actualiseert en preciseert de feiten zoals
hiervoor gezegd (pagina 5);

Verklaart de beklaagde schuldig aan de feiten
zoals geactualiseerd en gepreciseerd;

Bevestigt het bestreden vonnis op strafgebied,
behoudens wat de bijdrage betreft, doch bepaalt de
termijn van het uitstel van tenuitvoerlegging op
DRIE JAAR vanaf heden;

Verplicht beklaagde om bij wijze van bijdrage tot
de financiering van het bijzonder fonds tot hulp
aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden
en aan de occasionele redders een bedrag te
betalen van TIEN EURO, verhoogd met 45 opdecimen
en alzo gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO;

Hervormt het bestreden vonnis wat betreft de
herstelvordering;

Beveelt beklaagde de plaats in de vorige staat te
herstellen, hetgeen impliceert de integrale
sloping op Belgisch grondgebied van:

- een kalverenstal met daaraan een opslagplaats en een garage
 - een open loods met daaraan een werkplaats
 - een open opslagplaats voor kuilvoer
- binnen de termijn van TWEE JAAR ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen twee jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of het strijdige gebruik niet binnen die termijn wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de stedenbouwkundige inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de beklaagde;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats of van de staking van het strijdig gebruik te verkopen, te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het arrest uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beklaagde, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan, tot betaling aan de stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van DRIEHONDERD VIJFENZEVENTIG EURO per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hoger vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten van hoger beroep, deze aan de zijde van de openbare partij in totaal begroot op 38,86 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzinging van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
DERTIG NOVEMBER TWEEDUIZEND EN VIJF

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier